

ΠΟΛΕΜΩΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΠΙΝΔΟ

Πρόσωπα :

1. Αξιωματικός
2. Λοχίας
3. 1^{ος} Φαντάρος
4. 2^{ος} Φαντάρος
5. 3^{ος} Φαντάρος
6. 4^{ος} Φαντάρος
7. 5^{ος} Φαντάρος
8. Ελληνοπούλα
9. Ελληνοπούλα
10. Ελληνοπούλα
11. 1^η Νοσοκόμα
12. 2^η Νοσοκόμα
13. 3^η Νοσοκόμα
14. Ιταλός στρατιώτης
15. Ιταλός στρατιώτης

2^{ος} φαντάρος: Από Κρήτη.

3^{ος} φαντάρος: Γιαννιώτης.

4^{ος} φαντάρος: Απ' την Καβάλα.

5^{ος} φαντάρος: Εγώ είμαι απ' τη Θράκη. Εσείς κυρ λοχία, από πού είστε;

Λοχίας: Εγώ είμαι από την Κύπρο. Είναι κι' αυτή σκλαβωμένη στους Άγγλους και ζητά τη λευτεριά της.

1^{ος} φαντάρος: Κυρ λοχία, κυρ λοχία! Κάτι ακούω.

2^{ος} φαντάρος: Μέσα στους θάμνους, διακρίνω στρατιώτες να κινούνται. Να τους. Μας πλησιάζουν.

Λοχίας: Μην πυροβολήσετε. Περιμένετε να πλησιάσουν κι άλλο. Οικονομία στα πυρομαχικά. Κάθε βόλι και κεφάλι. *(Λίγη παύση)*. Έτοιμοι παιδιά! ΠΥΡ!

Λοχίας: Απάνω τους.

ΟΛΟΙ: ΑΕΡΑΑΑΑΑΑΑ.....

1^{ος} φαντάρος: Πάει ο πρώτος.

3^{ος} φαντάρος: Πάει κι ο δεύτερος.

2^{ος} φαντάρος: Τον πέτυχα στον ώμο.

4^{ος} φαντάρος: Κι εγώ στον πισινό.

5^{ος} φαντάρος: Φεύγουμε!

Λοχίας: Εφ' όπλου λόγχη!

Όλοι: Απάνω τους! ΑΕΡΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑ!!!!!!!!!!!!!!!
(Φεύγουν όλοι εκτός από τον 5^ο φαντάρο που πληγώνεται).

1^η νοσοκόμα: Αδελφή, έλα εδώ. Είναι ένας φαντάρος τραυματισμένος. Στο μπράτσο τραυματίστηκε. Δεν φαίνεται να είναι σοβαρά.

2^η νοσοκόμα: Ερχόμαστε να τον περιποιηθούμε. (Τον περιποιούνται)
(Ο φαντάρος ξεσπάει σε κλάματα)

3^η νοσοκόμα: Ευτυχώς δεν είναι βαθύ το τραύμα. Μα γιατί κλαίς φαντάρε; Δεν κάνει να κλαίνε οι Έλληνες.

5^{ος} φαντάρος: Δεν κλαίω για το τραύμα μου αδελφή. Κλαίω γιατί δεν θα μπορέσω να λάβω μέρος στην επόμενη επίθεση.

2^η νοσοκόμα: Μη λυπάσαι γι' αυτό λεβέντη. Θα γίνεις γρήγορα καλά και θα τους κυνηγήσεις τους Ιταλούς μέχρι τη Ρώμη.

3^η νοσοκόμα: Έτοιμος είναι.

1^η νοσοκόμα: Να πάει στα μετόπισθεν. Να πάει μέχρι να γίνει εντελώς καλά.

5^{ος} φαντάρος: Όχι, όχι, εδώ θα μείνω! Εσείς το είπατε πως δεν είμαι σοβαρά τραυματισμένος. Αύριο θα είμαι μια χαρά.

(Επιστρέφουν οι υπόλοιποι φαντάροι από την επίθεση).

Λοχίας: Αδελφή, τι συμβαίνει;

2^η νοσοκόμα: Έχετε έναν τραυματία.

Λοχίας: Είναι σοβαρά;

2^η νοσοκόμα: Ευτυχώς όχι. Σύντομα θα γίνει καλά.

1^{ος} φαντάρος: Λαγοί έγιναν οι Ιταλοί.

2^{ος} φαντάρος: Δεν βρισκανε το δρόμο να φύγουν.

3^{ος} φαντάρος: Πως πηδούσαν τους βράχους απ' το φόβο τους...
Χα χα χα...

4^{ος} φαντάρος: Τρέξαν να πάρουν τα μαντάτα στο μουσολίνι.

ΟΛΟΙ: (Τραγουδούν) Κορόιδο μουσολίνι
 κανέννας δε θα μείνει
 κι εσύ και η πατρίδα σου η γελοία
 η Ιταλία τρέμετε όλοι το χακί.

2^{ος} φαντάρος: Κυρ λοχία, τι θα κάνουμε αν ξαναρχίσουν οι μακαρονάδες την επίθεση;

Λοχίας: Τι θα κάνουμε; Θα πολεμήσουμε.

1^{ος} φαντάρος: Μα πώς κυρ λοχία; μας σώθηκαν τα πυρομαχικά.

Λοχίας: Τότε θα πολεμήσουμε με τη λόγχη! Με τις πέτρες. Με τα δόντια. Μα δε θα πάμε ούτε βήμα πίσω.

5^{ος} φαντάρος: Ζήτω ο λοχίας μας!

ΟΛΟΙ: Ζήτωωωωωω!

3^{ος} φαντάρος: Ακούω βήματα. Ποιος να 'ναι;

1η Ελληνοπούλα: Αδέλφια μας, σας χαιρετούμε. Σας φέρνουμε προμήθειες. Σας φέρνουμε πυρομαχικά.

2^η Ελληνοπούλα: Εδώ υπάρχουν τρόφιμα. Εδώ κουβέρτες και σεντόνια μάλλινα.

3^η Ελληνοπούλα: Εδώ κάλτσες και φανέλες μάλλινες. Μόνες μας τα φτιάξαμε. Με τα ίδια μας τα χέρια.

Λοχίας: Παιδιά, σωθήκαμε.

5^{ος} φαντάρος: Ας κοπιάσουν τώρα οι Ιταλοί!

Λοχίας: Και δεν φοβηθήκατε να ανεβείτε ως εδώ πάνω; Ξέρετε τι κίνδυνο περάσατε;

2^η Ελληνοπούλα: Και βέβαια ξέρουμε από τι κίνδυνο περάσαμε. Αλλά δεν φοβόμαστε εμείς. Τι Ελληνοπούλες είμαστε αν τρέμουμε για τη ζωή μας;

Λοχίας: Να μας ζήσετε αδελφούλες μας. Αλήθεια τι θα γινόμασταν χωρίς εσάς;

1^{ος} φαντάρος: Να ζήσετε! Με τέτοιες Ελληνίδες, δε σκλαβώνεται η πατρίδα μας, η Ελλάδα.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΣ: Με τέτοιους φαντάρους, δε φοβόμαστε τους εχθρούς.

Αξιωματικός: *(Καταφθάνει και ακούει τα τελευταία λόγια).*

Να μου ζήσετε παιδιά μου. Δε σας το 'λεγα εγώ; Το ισχυρότερο όπλο είναι η ψυχή.

Ζήτω η αθάνατη Ελληνική ψυχή.

Ζήτω η αθάνατη Ελλάδα μας.

Όλοι: Ζήτωωωωωωωωωωω.

ΤΕΛΟΣ